

Αλεξάντρ Γκριν

Το νησί Ρενό και άλλα διηγήματα

Μετάφραση-Σημειώσεις-Επίμετρο: Βιργινία Γαλανοπούλου

Σελίδες: 208 • Σχήμα: 13,5 x 20,7 εκ. • ISBN: 978-618-5461-56-0 • Τιμή: 15,30 €

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΛΛΟΓΗ με τον τίτλο *Το νησί Ρενό και άλλα διηγήματα* επιχειρεί μια περιήγηση στον παράξενο και αινιγματικό κόσμο του Αλεξάντρ Γκριν, έναν κόσμο ονειρικό και εξωτικό, εδεμικό και συνάμα εφιαλτικό, ο οποίος κυριαρχείται από την επιθυμία της φυγής· συγχρόνως φιλοδοξεί να μας δώσει μια εικόνα της ποικιλίας του ύφους, των θεμάτων και της τεχνικής του ξεχωριστού αυτού συγγραφέα.

Οι ιστορίες του βιβλίου εκτυλίσσονται τόσο σε γνώριμα αστικά τοπία –Πετρούπολη, Λονδίνο, Μόσχα– όσο και στην Γκρινλανδία, την επινοημένη χώρα που έπλασε η δημιουργική φαντασία του Γκριν, με τα παραδεισένια νησιά της, ξεχασμένα από τον υπόλοιπο κόσμο. Κοινό χαρακτηριστικό των ηρώων που πρωταγωνιστούν στα διηγήματα είναι η αδυναμία τους να συμμορφωθούν με τις κοινωνικές συμβάσεις και τον ρόλο που αυτές τους επιφυλάσσουν, ενώ ενίοτε έρχονται σε ανοιχτή, ακόμα και βίαιη ρήξη με τη συμβατική λογική.

Ο Γκριν μάς αφηγείται ιστορίες υπαρξιακής αγωνίας, με μια γραφή λυρική και συμβολική, που αγαπά τις εικόνες, τις μεταφορές και τις λεπτοδουλεμένες περιγραφές. Η ματιά του, ασκημένη στην εξερεύνηση του αγνώστου που προβάλλει πίσω από την καθησυχαστική όψη της καθημερινής ζωής, καταφέρνει επίσης να φέρει στο φως τα μυστήρια της ανθρώπινης ψυχής.

*

Ο Αλεξάντρ Γκριν (Αλεξάντρ Στεπάνοβιτς Γκρινιέφσκι) γεννήθηκε τον Αύγουστο του 1880 στη μικρή επαρχιακή πόλη Σλομποντσκόι. Στα δεκαέξι του χρόνια, αποφασίζει ν' αφήσει τη βαλτωμένη ζωή της επαρχίας και να πάει στην Οδησό, με το όνειρο να μπαρκάρει. Μετά το πρώτο του ταξίδι στην Αλεξάνδρεια, εγκαταλείπει τη ζωή του ναυτικού, δοκιμάζει ανεπιτυχώς διάφορα επαγγέλματα, ώσπου κατατάσσεται στον στρατό για να γλιτώσει από τη φτώχεια. Ακολουθούν λιποταξίες, συλλήψεις, φυλακίσεις, αποδράσεις, καθώς και η γνωριμία του με τους κύκλους των εσέρων, όπου εντάσσεται και

αναλαμβάνει την πολιτική διαφώτιση των εργατών και στρατιωτών. Το 1908 διακόπτει οριστικά τη σχέση του με τους εσέρους.

Το 1910 εκδίδει στην Πετρούπολη τη δεύτερη συλλογή διηγημάτων του, ανάμεσα στα οποία συγκαταλέγονται «Το νησί Ρενό» και «Η αποικία Λανφιέρ». Οι ιστορίες αυτές εκτυλίσσονται στη φανταστική χώρα που αργότερα θα ονομαστεί από την κριτική «Γκρινλανδία». Ο Γκριν κάνει την εμφάνισή του στους λογοτεχνικούς κύκλους της πρωτεύουσας, γνωρίζει σημαντικούς λογοτέχνες γράφει ακατάπαυστα, δημοσιεύοντας, ως επί το πλείστον, τα έργα του σε μικρής κυκλοφορίας έντυπα. Ωστόσο, η αστυνομία δεν αργεί ν' ανακαλύψει ότι ο συγγραφέας Γκριν είναι ο φυγάς Γκρινιέφσκι. Εξορίζεται για δύο χρόνια, επιστρέφει στην Πετρούπολη και στη συνέχεια βρίσκει καταφύγιο στη Φινλανδία. Γυρίζει στη Ρωσία το 1917, όταν ξεσπά η Επανάσταση του Φλεβάρη. Όμως την Οκτωβριανή Επανάσταση δεν τη βλέπει με καλό μάτι: «Βρίσκω αδιανόητη την ιδέα ότι η βία μπορεί να παταχθεί με τη βία», δηλώνει. Τη ζοφερή εποχή του εμφυλίου, σημαντική βοήθεια του παρέχει ο Μαξίμ Γκόρκι, που πιστεύει στο ταλέντο του Γκριν, εξασφαλίζοντάς του στέγη στο Σπίτι των Καλλιτεχνών. Το 1923 εκδίδονται τ' αριστουργηματικά *Πορφυρά πανιά*, καθώς και η συλλογή διηγημάτων *Η καρδιά της ερήμου*, στην οποία περιλαμβάνεται η γνωστή νουβέλα «Ο κυνηγός των αρουραίων». Το 1924 εκδίδεται το μυθιστόρημα *Αστραφερός κόσμος*.

Το 1924 μετακομίζει στη Θεοδοσία μαζί με την τρίτη του γυναίκα Νίνα Γκριν. Τα χρόνια της Κριμαίας χαρακτηρίζονται από έσχατη ένδεια, επιδεινούμενη –εξαιτίας του αλκοολισμού– υγεία αλλά και από πλούσια λογοτεχνική παραγωγή (*Η δρομέας των κυμάτων*, 1928· *Τζέσου και Μοργκιάννα*, 1929· *Δρόμος στο πουθενά*, 1930), που συχνά προσκρούει στον σκόπελο της λογοκρισίας.

Ο Γκριν πεθαίνει από καρκίνο του στομάχου στις 8 Ιουλίου 1932.